

## THƯ CỦA CHA PHÓ PHAO-LÔ TRẦN XUÂN TÂM VỀ SỰ RA ĐI CỦA CHA CHÁNH XỨ ĐA MINH VŨ NGỌC AN

Anh chị em thân mến,



Cha Chánh Xứ Đa Minh Vũ Ngọc An đã được Chúa gọi về lúc 2 giờ 10 phút chiều thứ Tư ngày 5 tháng 2 năm 2014. Từ đêm Giao Thừa cho đến mừng Hai Tết Giáp Ngọ, ngài tinh táo hơn hẳn trước đó, nhưng sau đó ngài bắt đầu mê đi nhiều, không còn trả lời khi được hỏi, không nuốt được thức ăn dù lỏng, bị kéo đàm nhiều trong cuốn phổi... Vào sáng thứ Tư (5/2/14) nhận thấy tình trạng của ngài suy sút quá, tôi đã gọi một số anh em thiện nguyện đã chuẩn bị sẵn vào đọc kinh lớn tiếng bên giường ngài để giúp ngài dọn mình chết lành. Đồng thời tôi cũng cho ngài mặc lại áo Đức Bà Cát Minh (việc tôn sùng lâu đời trong Giáo Hội nổi tiếng giúp cho người đeo được ơn chết lành nhờ sự bầu cử của Đức Mẹ). Các anh em thiện nguyện thay phiên đọc kinh giúp ngài từ 10 giờ sáng đến gần 1 giờ chiều rồi ra về. Sau đó tôi vào thăm, rảy nước thánh trên ngài và trong phòng ngài, và nói lớn tiếng vào tai ngài, khuyên ngài đừng sợ vì có Chúa Giê-su, Mẹ Maria, và thánh cả Giuse luôn ở với ngài. Tôi khuyên ngài hãy tin tưởng phó thác vào tay ba Đấng, và ba Đấng sẽ đồng hành với ngài qua ngưỡng cửa sự chết. Không lâu sau đó không còn nghe tiếng rên rĩ từ miệng ngài nữa, chỉ còn lại sự thinh lặng bình an. Gần 2 giờ chiều ngài bắt đầu có dấu hiệu lâm chung, tôi và một vài anh chị em hiện diện bắt đầu cầu nguyện lớn tiếng và lặp đi lặp lại: "Giê-su, Maria, Giuse, xin cứu giúp linh hồn cha An". Vào khoảng 2 giờ 10 phút Cha Chánh Xứ đã trút hơi thở cuối cùng cách nhẹ nhàng trong khi chúng tôi đang kêu cầu tên ba Đấng cứu giúp ngài. Anh Cường em ruột của ngài đã vuốt mắt cho ngài. Chúng tôi tiếp tục cầu nguyện với ba Đấng cho đến gần 10 phút sau khi ngài tắt thở. Sau đó có nhiều anh chị em vào và tiếp tục cầu nguyện bằng các kinh nguyện khác, nhất là lần chuỗi Mân Côi (ngắm năm sự Thương). Khoảng hơn nửa giờ sau khi ngài tắt thở, y tá có thẩm quyền của chương trình Hospice Care đã tới khám thân thể ngài và chính thức tuyên bố ngài đã qua đời. Sau tuyên bố chính thức của y tá tôi mới gọi cho Tòa Giám Mục để báo tin và sắp xếp chương trình tang lễ. Cũng chính y tá mới có thẩm quyền gọi nhà quàn đến để lấy xác ngài đi tắm liệm. Nhà Quàn Collins đến khoảng giữa 3 giờ 30 và 4 giờ kém (chúng ta dùng nhà quàn này thay vì Hines-Rinaldi bên cạnh, bởi vì Tổng Giáo Phận đề nghị như vậy: Tổng Giáo Phận vốn làm việc quen thuộc và dễ dàng với Collins trong trường hợp đám tang của các linh mục).

Chúng ta tin tưởng chắc chắn Cha Chánh Xứ Đa Minh Vũ Ngọc An của chúng ta đã được ơn chết lành, đã ra đi trong ơn nghĩa của Chúa. Thật vậy, ngài đã chịu đầy đủ các bí tích và á bí tích (được Xức Dầu không dưới ba lần trong vòng chưa đầy bốn tuần, được xưng tội, được lãnh ơn toàn xá từ tay Đức Hồng Y, và nhất là được rước Mình Thánh Chúa liên tục mỗi ngày tới khi gần qua đời), đã nhận được biết bao lời cầu nguyện tha thiết từ Giáo Xứ, gia đình, và bạn hữu, và được Chúa ban cho thời gian dài chuẩn bị trong tâm hồn.

Sự ra đi của Cha Chánh Xứ đương nhiên để lại trong lòng Giáo Xứ Mẹ Việt Nam của chúng ta nỗi đau buồn lớn lao vì mất đi một vị mục tử tốt lành và trung tín. Tuy bị bệnh tật hành hạ trong vòng 5 năm qua, nhưng ngài đã kiên trì đến cùng và cố gắng hết mình mà thi hành các bổn phận của một linh mục chánh xứ, đặc biệt dâng thánh lễ, thăm viếng và ban các bí tích cho kẻ liệt hay người già yếu không đến đi lễ được. Bên cạnh các công việc mục vụ thông thường, ngài cũng đã giúp Giáo Xứ xây được gác đàn trong nhà thờ và tượng đài Đức Mẹ trước nhà thờ. Còn đối với quốc gia và dân tộc Việt Nam, Cha Chánh Xứ, trong phạm vi có thể, luôn sốt sắng khích lệ và ủng hộ công cuộc bảo vệ và tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền, và dân chủ bên quê nhà. Sau cùng, lương cũng như giáo, nói chung ai tiếp xúc với ngài cũng dễ dàng có ấn tượng ngài là người hiền lành, khá ít nói, khiêm tốn, bình dân, và rộng rãi. Thưa anh chị em, vì anh chị em là những tín hữu Công Giáo, nên lòng cậy trông tin tưởng đối với đời sống vĩnh cửu Thiên Đàng chẳng những không thể thiếu được nơi anh chị em, mà còn phải mạnh mẽ hơn nỗi đau buồn của anh chị em. Cái chết không hề là dấu chấm hết, mà trái lại "đối với các tín hữu Chúa, sự sống thay đổi chứ không mất đi, và khi nơi nương náu ở trần gian [tức thân xác chúng ta] bị hủy diệt tiêu tan, thì lại được một chỗ ở vĩnh viễn trên trời" (Sách Lễ Rôma: Kinh Tiền Tụng I cầu cho những người đã qua đời). Cách riêng, là những con chiên của Cha Chánh Xứ, nên vì yêu mến ngài, anh chị em phải mừng cho ngài vì ngài mãi mãi thoát khỏi những hành hạ của bệnh tật và những hậu quả khác của nó, và nhất là vì ngài được về với Chúa Giê-su là Đấng mà ngài đã từ bỏ mọi sự và hiến dâng cả cuộc đời để phụng sự. Khi ngài đón nhận cái chết với lòng tin cậy mến đối với Chúa Giê-su, vì Chúa, trong Chúa, và cho Chúa, thì cái hết chính là hành vi hiến dâng cao cả sau cùng cho Chúa. Qua bệnh ung thư và những đau khổ do nó gây ra, thể lý cũng như tinh thần, Cha Chánh Xứ đã đặc biệt hiệp thông với cuộc thương khó của Chúa Giê-su trong suốt 5 năm qua. Cái chết của ngài chính là tột đỉnh và điểm kết thúc của quá trình hiệp thông đó. Đối với Thiên Chúa, con đường thánh giá trần thế của Cha Chánh Xứ đã đến lúc kết thúc để bước vào cõi vĩnh hằng của Thiên Chúa, là chốn chỉ dành cho những tội tử trung tín của Ngài.

Xin Thiên Chúa Ba Ngôi ban phúc lành cho tất cả anh chị em,

Cha Phó Phao-lô Trần Xuân Tâm